

NHAN SẮC

1. Em nhẹ hững như hơi trầm
mà em nồng sấp lệ cầm sắc xưa
Em ứng ứng trái chín vừa
mùa xuân em nở nụ chừa cho tôi

2. Vẫn là nỗi nhớ không rời
Vẫn là em với nụ cười sát nhân
Vẫn là hơi thở trầm luân
râm ran trí tưởng, ăn luôn thịt da

HỒ NHƯ

Hôn em buổi sáng, hồ như
nồng nàn nắng hạ, mưa thu nhập trùng
Hôn em buổi tối, dè chừng
cỏ cây lần lửa bỏng hừng hực xuân

DỤ

Như trời dụ đất ra cây
như trăng dụ gió như mây dụ mùa
Như sương dụ nắng về mưa
như anh dụ bướm về đùa quanh em

RU TÌNH

Tình ơi, ngủ nhé, mộng thường
lòng anh chiếu trải màn bụng sẽ sàng
Ngủ đi, dựa gối tay ngang
đắp chăn thịt kếp, mền choàng da đôi
Nghe tim, nhịp thiệt bồi hồi
đưa mùa xưa cũ, đón đời mai sau
Này vui gấp, này buồn lâu
này tương tư héo, phượng cầu hoàng tươi
này mắt rử, này môi mời
này sông nước gọi, này đồi núi kêu
Ru em ngủ giấc đã liều
ngủ quên đi nhé, cô liêu ... mặc dầu !

PHONG TÌNH CỔ LỤC

Nếu tự dựng tôi hóa thân thành năm ngón tay em
cũng đâu tới nỗi quái dị
Trời hã cũng biết tôi muốn làm
bất cứ điều gì
Kể cả
làm... thơ
để nói yêu em

HỆ QUẢ

vì em lục bát điều linh
vì em lục bát thất tình ... chuyên khoa